ANUL III. — Nr. 892.

EDIŢIA A DOUA

LUNI şi MARŢI, 22, 23 IULIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureşti la casa Administraţiei.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 lei; în străinĕtate 50
Şease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

Un numĕr în Străinĕtate 15 bani

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOIEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereşti, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc:
NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciuri la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— lei
„ „ „ II . . . . . . 3.— lei
Inserţiunele şi Reclamele 3 lei rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureşti, 22 Iulie 1891.

Dinastia se duce

V

Astă-zi simt maĭ multă greutate pentru a urma şirul aprecierilor mele. Cauza este că trebue să vorbesc de o femee, de Regina Elisabeta. Vina însă nu este a mea; dacă Regina s'ar fi mărginit în rolul ce se cade uneĭ femeĭ, uneĭ soţiĭ a Regeluĭ, nu m'aşĭ fi crezut în drept de a amesteca numele eĭ în nişte aprecierĭ politice. Dar aci nu e vorba numaĭ de cestiunĭ de ordine privată; incidentul Ferdinand-Văcărescu a produs o mare sensaţiune; el a fost şi este comentat într'un mod foarte viŭ de presa noastră, ba chiar de toate ziarele străine. Numele Regineĭ a fost şi este direct pus în cauză. Sunt dar silit la rîndul meŭ de a lăsa la o parte orĭ-ce sfială şi de a cerceta poziţiunea Regineĭ faţă cu proiectul de căsătorie în care dînsa a jucat un rol covârşitor.

Este ştiut astă-zĭ de toată lumea că relaţiunea amoroasă între principele Ferdinand şi D-ra Văcărescu n'a fost una din pasiunele cele subite, carĭ lovesc inimele tinere ca un trăsnet, ci un roman ale căruĭ peripeţiĭ s'aŭ desvoltat încetul cu încetul sub ochiĭ, ba chiar sub ocrotirea Regineĭ.

Fiind ast-fel, orĭ-cine este în drept a se întreba: „Bine a făcut M. S. favorizând o asemene relaţiune în Palat, fără a se convinge maĭ dinainte dacă rezultatul final putea fi onorabil pentru ambele părţĭ?“ Rĕspunsul la această întrebare nu poate fi de cât defavorabil Regineĭ, în urma celor întîmplate. Datoria Majestăţeĭ Sale, ca Regină şi ca femee cinstită era de a observa cele ce se petreceaŭ împrejurul eĭ şi de a opri de la început desvoltarea romanuluĭ, până în ziua când Regele, şeful familieĭ, ar fi fost pus în cunoştinţă. Ast-fel ar fi trebuit să procedeze orĭ-ce mamă de familie care se respectă, necum o Regină care nu putea să nu cunoască urmările grave ce poate avea o relaţiune amoroasă a unuĭ principe moştenitor în mijlocul Palatuluĭ.

M. S. n'a procedat ast-fel; cu o uşurinţă neertată, a ocrotit şi a înlesnit romanul, făcându-şĭ o jucărie din simţimintele unor tinerĭ şi, ce este maĭ odios, din onoarea uneĭ fete. Da! Repet cuvîntul, din onoarea uneĭ fete, căcĭ, or-ce s'ar fi întîmplat, presupunênd chiar relaţiunile cele maĭ ideale, nu se poate contesta că reputaţiunea D-reĭ Văcărescu este grav compromisă.

Şi de cine este compromisă? De Suverana Ţăreĭ.

Este uşor de a zice cu dinasticiĭ şi linguşitoriĭ: „Ce faceţĭ atâta zgomot? Căsătoria nu va fi; Ferdinand va uita precum aŭ uitat şi alţĭ tinerĭ de vêrsta luĭ şi iată tot!“ Foarte bine, D-lor curtezanĭ! Dar faptul rĕmâne şi autorul intelectual şi moral — saŭ maĭ bine — imoral al faptuluĭ este Regina Elisabeta.

Morala n'are două feţe. Ea nu se schimbă după înălţimea sferelor. Ceia ce este imoral în colibă, este imoral şi în Palat. Maĭ mult încă; imoralitatea din Palat este maĭ primejdioasă, căcĭ este în vază şi servă de pildă. In zadar oficioşiĭ şi curtezaniĭ vor voi dar să cocoloşască afacerea; incidentul Ferdinand-Văcărescu a ridicat vĕlul ce acoperea nişte lucrurĭ nu tocmaĭ curate, ce să petrec la Palat.

A sunat ceasul ca opinia publică se aprecieze aceste lucrurĭ precum merită.

De alt-mintrelea, cele petrecute de vr'o lună încoace nu reprezintă de cât ultimul incident al scandalurilor ce urmează de câţĭ-va anĭ încoace în culisele Palatuluĭ. Acest incident a făcut maĭ mult zgomot de cât cele-lalte numaĭ fiind-că a avut oare-carĭ urmărĭ politice şi a pătruns în public.

Dar câte scandalurĭ nu s'aŭ ivit carĭ aŭ rĕmas necunoscute saŭ cunoscute numaĭ de un cerc de iniţiaţĭ? Nu m'aşĭ mira dacă, după un timp oare care, ar eşi vr'o broşură destul de picantă sub titlul: *Culisele Palatuluĭ regal din Bucureşti*. Atuncĭ amatoriĭ de istorioare picante, de tot picante, vor avea ce ceti.

Nu e aci locul de a intra în asemenea amănunte. Las unuĭ condeiŭ maĭ ager şi maĭ îndrăzneţ descripţiunile pronografice ale tablourilor vivante şi ale altor petrecerĭ şi maĭ tainice.

Un lucru însă nu 'l pot trece sub tăcere: acest lucru este că D-ra Văcărescu nu este prima D-ră de onoare care a eşit compromisă din Palat. Şi este chiar de mirat cum unele aŭ eşit cu bine, când te gândeştĭ la viaţa ce o duc în mijlocul uneĭ atmosfere nesănătoase.

Cuĭ incumbă rĕspunderea acesteĭ stărĭ de lucrurĭ, dacă nu Regineĭ? Dovadă este limbagiul unor ziare dinastice, carĭ nu s'aŭ sfiit a aminti de D-na de Pompadour. Eŭ cred că aceste ziare rĕŭ aŭ făcut, căcĭ pentru a avea un Trianon, ar trebui să avem şi un Ludovic al XIV-lea şi Dumnezeŭ ştie că Carol I nu se aseamănă nicĭ în această privinţă cu Regele Soare.

Adevĕrat este însă că de cât-va timp *fusul* joacă un mare rol în Palatul regal.

Pe lângă politica Regeluĭ este şi politica Regineĭ.

Şi această politică nu există numaĭ de erĭ. Imĭ aduc aminte de o scenă petrecută acum 5 anĭ la Sinaia, când principele de Battemberg fusese detronat şi trimis de conjuraţiĭ bulgarĭ într'un vapor de a lungul Dunăreĭ spre Reni. Atuncĭ Regina alergă în cabinetul Regeluĭ şi ceru cu energie ca să dea ordin corăbiilor noastre de rezboiŭ la Galaţĭ de a opri vaporul bulgar. Inchipuiţĭ-vĕ urmările grave ce ar fi avut o asemene interventiune armată.

De aceea nu m'am mirat când am citit într'un ziar că, unul din miniştriĭ actualĭ voind să 'ĭ arate imposibilitatea căsătorieĭ luĭ Ferdinand cu D-ra Văcărescu, Regina 'ĭ ar fi respuns: „Vom schimba treĭzecĭ de ministere, dar lucrul se va face!“

Aşa dar, pe lângă literatură şi romane, M. S. Regina face şi politică. Mi se va obiecta poate că aceste apucăturĭ nu sunt primejdioase, pe cât timp ele remân fără rezultat practic în faţa voinţeĭ Regeluĭ şi a miniştrilor sĕĭ. Se poate; dar ce ar fi dacă, cu timpul, s'ar găsi politicianĭ carĭ ar îmbrăţişa politica Regineĭ? Nu râdeţĭ! Asemenea lucrurĭ s'aŭ vĕzut pretutindenĭ, de ce să nu se poată întâmpla şi la noĭ? Afară de aceasta Regele este şi el muritor; mâine se înbolnăveşte şi moare. Ce fac dinasticiĭ noştri cu pricipele Ferdinand ascultând de sfaturile romanticeĭ sale mătuşe?

Nu'ĭ aşa că perspectiva ar fi frumoasă?

Un alt Rege strein şi nul şi o regină . . . . lunatică!

Stabilă şi înrădăcinată Dinastie, nu e vorbă.

Să le fie de bine acelora carĭ aŭ adus-o şi carĭ o susţin!

Din fericire Ţara veghiază. Ea ştie astăzĭ ce cântăreşte Dinastia. In curând, maĭ curând de cât se crede, ideile democratice şi republicane vor lua un avânt atât de de mare, în cât toate aceste turpitudinĭ monarhice vor rĕmâne numaĭ ca un vis răĭ al poporuluĭ românesc.

DUNĂREANUL

Din cauză că *Agenţia Română* ne trimite tot-d'auna telegramele târziŭ, suntem nevoiţĭ a le publica, d'aci înainte la pagina III.

Eforia spitalelor civile

In urma inspecţiuneĭ făcută spitalelor de către D. Ministru L. Catargiu, D niĭ Ephori s'aŭ hotărît se îndrepteze rĕul.

Procedeul ce întrebuinţează e însă din cele maĭ nenorocite.

Observaţiunile Ministruluĭ, deşi sunt bazate pe cele ce D-sa a vĕzut la intendenţiĭ şi sub-intendenţiĭ spitalelor, n'au înţeles însă ca ele să lovească direct pe aceştĭ slujbaşĭ inferiorĭ. Eĭ bine, Ephoria a început să isbească direct în aceştia înlocuindu'ĭ cu alţĭ favoriţĭ, şi îndreptarea rĕuluĭ să resumă aci.

Să maĭ adăogăm încă, că onor. D-niĭ Ephoriĭ aŭ dormit în tot-d'auna pe pat de florĭ lăsând la voia întîmplăreĭ pe bolnavĭ. Postul de inspector înfiinţat pentru D. Brezeanu, naşul primuluĭ Ephor puritanul N. Blaremberg, numaĭ de căpătuială. D. Brezeanu n'a eşit însă din poftele finuluĭ sĕu, şi inspecţiunile ce se făceaŭ nu eraŭ de cât să controleze personalul medical, dosare, condicĭ de presenţa personaluluĭ, etc.. dresând în urmă nişte rapoarte absurde şi neîntemeiate, în contra medicilor şefĭ. D. Inspector putea să ia maĭ curênd cunoştinţe relative la controlul administraţiĭ spitalelor; bucătărielor etc. de cât să judece competinţa medicilor îmbătrîniţĭ în serviciul spitalelor.

De câte orĭ nu s'a vĕzut D. Inspector trecênd prin curtea spitalelor, unde se aflaŭ murdăriĭ şi apoĭ intrând prin coridoare şi saloane unde era ameninţat să 'ĭ cadă tavanurile în cap; fără să observe aceste rele saŭ să întrebe vre-o dată pe bolnavĭ ce mănâncă; şi numaĭ pentru a merge direct în cancelariile serviciuluĭ, pentru a căuta prin mijloace nedemne, cercetând de infirmiere se vadă dacă mediciĭ 'şĭ fac visita în regulă saŭ dacă bolnaviĭ seara sunt contra visitaţĭ de medicul de serviciu.

Trebue să ştie D niĭ Efori şi în special D. Inspector al spitalelor că datoria D-sale era să se încredinţeze alt-fel de soarta bolnavilor, lăsând la conştiinţa medicilor care şi-aŭ luat locurile prin muncă, se vadă de atribuţiunea lor specială.

D. Lascar Catargiu care a vĕzut însuşĭ în ce stare primitivă sunt spitalele, şi care a dat semne de devotament bolnavilor ce aŭ recurs la asistenţa publică, sperăm că va face dreptate vindecând cu modul acesta, o rană ce s'a agravat printr'o administraţiune ale căreĭ operaţiunĭ s'aŭ îndreptat în alte direcţiunĭ. deturnând cu modul acesta scopul nobil şi umanitar al donatorilor acesteĭ instituţiunĭ.

Argus.

Sănătatea luĭ Vilhelm al II-lea

Incidente grave pe bordul Hohenzollernuluĭ.—Scene de delirium tremens

Berlin 29 Iulie.

Cu tot ordinul dat în numele Impĕratuluĭ de a se ţine secrete incidentele carĭ s'aŭ întâmplat pe bordul *Hohenzollernuluĭ*, ele aŭ fost relevate şi putem da o relaţiune complectă.

Regimul, pe care D-rul Leuthold îl recomandase Impĕratuluĭ, produsese o ast-fel de reacţiune, în cât rezultatul eĭ fusese o adevĕrată toropeală fizică şi morală a Impĕratuluĭ.

Doctorul reveni atuncĭ asupra prescripţiilor sale şi permise Impĕratuluĭ să facă un uz moderat de injecţiile de morfină şi în acelaş timp îl autoriză a bea, tot moderat, bere de Nüremberg.

Vilhelm II-lea nu urmă sfaturile mediculuĭ sĕŭ şi începu să bea iar, îndoind şi întreind numĕrul lítruluĭ permis. Din seara dintâiŭ, Impĕratul se îmbătă cu desăvârşire şi atuncĭ se petrecură scenele ciudate, carĭ aŭ motivat notiţa *Monitoruluĭ* despre o cădere a Impĕratuluĭ.

Vilhelm II-lea se urcase pe punte şi luase comanda *Hohenzollernuluĭ* El ordonă sa iasă la larg şi, în contra sfaturilor piloţilor, el puse vasul să ia iuţeala maximă.

Atuncĭ începură nişte manevre nebune. Impĕratul ordonă să se pavoaseze *Hohenzollernul* cu toate pavilioanele borduluĭ, de la stindardul imperial, până la drapelele semnale; puse să se tragă salve; ordonă de maĭ multe orĭ să-ĭ se facă onorurile de muzica primeĭ diviziĭ a floteĭ, puse să se dea focurĭ de artificiĭ. Aceasta ţinu toată noaptea. In timpul sereĭ Impĕratul schimbase de treĭ orĭ uniforma, îmbrăcându-se pe rînd ca amiral german, ca amiral englez şi ca amiral italian.

La o observaţie, pe care 'ĭ-o făcu respectuos un tênĕr locotenent de marină, cum că mateloţiĭ sunt prăpădiţĭ de oboseală, Impĕratul avu un acces de furie şi lovi pe ofiţer în faţa întreguluĭ echipaj. Nenorocitul acesta, numit Schroeder, se retrase în cabina sa şi 'şĭ zbură creeriĭ.

Mateloţiĭ, indignaţĭ, se revoltară şi, din ordinul Impĕratuluĭ, fură znopiţĭ în bătăĭ şi puşĭ în fiare.

Scena aceasta se sfârşi abia la orele patru dimineaţa, când Impĕratul se coborî în sala de mâncare.

Joĭ seara Impĕratul care iar se îmbătase, căzu de pe puntea comandantuluĭ, îşĭ zdreli picioarele şi se răni destul de serios la umĕr

Se asigură că această cădere nu este rezultatul unuĭ simplu accident, ci al resbunăreĭ unuĭ matelot.

In urma acestor incidente grave s'a decis că voiajul împaratuluĭ să fie scurtat şi ca întoarcerea să se facă îndată ce starea împăratuluĭ o va permite.

Vinerĭ s'a dat un ordin de zi echipagiuluĭ *Hohenzollernuluĭ*, prin care-ĭ se poruncea, sub cele maĭ grave pedepse, ca să nu spue nimic din incidentele petrecute pe bordul iachtuluĭ imperial.

RESPUNSUL MAGHIARILOR la MEMORIUL STUDENŢILOR ROMÂNI

Româniĭ maghiarĭ şi naţiunea maghiară este titlul acestuĭ rĕspuns.

Să ştie că îndată după ieşirea memoriuluĭ românesc, studenţiĭ maghiarĭ aŭ hotărât ca să dea rĕspuns, prin care să doboare toate *calomniele* şi *minciunile* studenţilor românĭ. Iar inaugurarea acestuĭ rĕspuns s'a făcut prin arderea memoriuluĭ românesc pe pieţele publice din Budapesta şi Cluj, ardere, asupra căreia ziarele strĕine, şi maĭ ales cele franceze, s'aŭ pronunţat într'un mod puţin complesent pentru gradul de cultură al vecinilor noştri de peste Nisa.

Memoriul românesc ieşise într'un timp când opiniunea publică din Ţară şi din strĕinătate era deja alarmată în contra Maghiarilor. De aceia am şi înregistrat primirea luĭ simpatică în toată Europa, şi la toate naţiunile, exceptând fireşte pe Maghiarĭ. Bărbaţĭ de stat, savanţĭ, presa şi maĭ ales tinerimea universitară s'aŭ pronunţat deja în procesul dintre noĭ şi Maghiarĭ. N'am auzit, nicĭ citit, nicĭ o opiniune nefavorabilă cauzeĭ marĭ, pe care studenţiĭ noştri aŭ susţinut-o cu un zel ne maĭ pomenit şi pe care continuă încă a o susţinea.

Din contra, seria lungă de scrisorĭ de încurajare şi de simpatie ale studenţilor naţiunilor marĭ şi culte către studenţiĭ românĭ a venit să întărească în toate inimile convingerea, că cauzele marĭ, ideile liberale şi naţionale vor găsi în viitoriĭ conducĕtorĭ aĭ Europeĭ, susţinĕtorĭ fervenţĭ şi propagatorĭ hotărâţĭ.

In mijlocul acesteĭ simpatiĭ pentru cauza fraţilor noştri din Transilvania şi Ungaria scot studenţiĭ maghiarĭ rĕspunsul lor.

E această împrejurare un moment epocal în viaţa poporuluĭ românesc. De 25 de anĭ Româniĭ gem sub jugul cel maĭ ticălos din câte pot dovedi naţiunile ce se pretind culte; de 25 de anĭ vocea lor, care reclama mereŭ dreptate şi lumină, a fost înăduşită şi—o mărturisim cu durere—nu trecea graniţele ţĕreĭ, în care se jeluiaŭ. Toate căile prin care ar fi putut strĕbate în Europa tânguirile lor, le eraŭ închise şi presa maghiară vorbea de acele 3 milioane de Românĭ, ca de o turmă de dobitoace saŭ ca de un element trădător al patrieĭ Maghiarilor, singuriĭ cari rĕmaşĭ din ceata pribeagă a Turanilor, sunt chemaţĭ a ţine ordine şi a propaga cultura occidentală în Orient.

Cine nu-şĭ aduce aminte de alarma dată de presa germană în contra Maghiarilor? Cine nu ştie marea agitaţie în care pusese tirania lor România întreagă, atuncĭ când tinerimea noastră universitară îşĭ ridică glasul eĭ rĕsunător în această cestiune?

Rezultatul acesteĭ lupte îl cunoaştem şi suntem mândri de el.

Aşa dar *cestiunea română* pe care Maghiariĭ aŭ ascuns'o atât de mult a ieşit la ordinea zileĭ. Ea e agitată mereŭ şi duşmaniĭ naţionalităţeĭ noastre sunt siliţĭ să se justifice în faţa Europeĭ de barbaria lor. Cauza română dar continuă a se discuta şi ea câştigă în importanţă cu atât maĭ mult, cu cât ea e desluşită saŭ încercată de a fi întunecată de chiar duşmaniĭ neamuluĭ românesc.

Memoriul studenţilor maghiarĭ,—o spunem în toată sinceritatea şi cu o mândrie pentru cauza fraţilor noştri subjugaţĭ—*desluşeşte cauza română*. Citeştĭ cu oare-care satisfacţiune cum Maghiariĭ înşişĭ recunosc vitalitatea mare a poporuluĭ românesc, cum eĭ singurĭ mărturisesc că Ardealul e leagănul naţionalităţiĭ noastre şi cum *Româniĭ din Ardeal sunt aceia care propagă cultura în principatele române*, care gemeaŭ sub mâna neîmpăcată a Fanarioţilor, a timpurilor de tristă memorie.

E adevĕrat că Maghiariĭ îşĭ atribue lor meritul de a se fi propagat această cultură. Dar de la vorbe şi până la dovezĭ e încă mult. Şi dacă memoriul românesc zicea numaĭ în treacăt că această cultură se datoreşte Vieneĭ şi Romeĭ şi Saşilor din Ardeal, va fi treaba fraţilor noştri de peste munţĭ a dovedi Europeĭ că lucrul stă aşa şi nu alt-fel.

Urmărind şirul rĕspunsuluĭ maghiar te isbeştĭ—acolo, unde e vorba de justificarea actelor de tiranie—de o perfidie, proprie acesteĭ rase.

După ce îşĭ fac laude de susţinătorĭ de o mie de anĭ aĭ statuluĭ maghiar —

o temă pe care o citeștĭ în toate ziarele lor *și în fie-care zi*—eĭ întorc ascuțișul săgețeĭ și ne denunță Europeĭ, eĭ pe noĭ, *ca element de desordine în Orient*. De când s'a înființat statul român,—zic eĭ—țara ungurească e într'o agitație continuă și ideea dacoromânismuluĭ—*România iridentă*—s'a încuibat în Transilvania și Ungaria și le ține într'o nesiguranță permanentă.

România n'are drepturĭ de revendicare în Transilvania. Teritoriul ce-l revendică Româniĭ nu este românesc. Pe el trăesc 3,000,000 de Maghiarĭ. Și se întreabă eĭ: dacă ar ceda eĭ acel teritoriŭ, „ce ar deveni libertatea, cultura și buna stare a acestor 3,000,000 de Maghiarĭ? A doua causă pentru care Româniĭ nu pot cere acel teritoriu este, că populațiunile de pe el nu vor să se desfacă de Ungaria fericită.

Româniĭ din Transilvania n'aŭ istorie. Studențiĭ românĭ citează revolta luĭ Horia și Cloșca ca îndreptată contra Maghiarilor, dar ea era o revoltă și a țěranilor neromânĭ. Revoluția Românilor din 1848 este o rușine pentru dênșiĭ, de și ea se făcuse în numele ideeĭ de naționalitate. Dar ea este o rușine fiind-că n'aŭ luptat alăturĭ cu Kossuth, care zicea „și din piatră Ungur să se facă" ci alăturĭ cu reacțiunea din Viena. Asemenea popor reacționar nu poate să fie nicĭ odată gardian al libertățiĭ și al civilisațiuneĭ occidentale în Europa Orientală.

După aceea tăgăduesc stăruința Românilor în Dacia Traiană. Eĭ sunt niște veneticĭ, care aŭ venit pe încetul în munțiĭ Transilvanieĭ, strecurêndu-se neobservațĭ. Adevěratul leagân al Românilor este Dacia Aureliană. In susținerea acesteĭ tese isvoarele lor de căpetenie sunt Roessler, Humfalwy, și Réthy, acest din urmă autorul memoriuluĭ maghiar.

O parenteză. Acest Réthy e cunoscut ca membru activ al proletariatuluĭ literar din Ungaria. Acest proletar subvenționat de guvernul ungar, n'are altă misiune de cât să creeze teoriĭ istorice pe spinarea Românilor și maĭ ales să asmuțe poporul și societatea maghiară asupra naționalităților. Ideile cele maĭ sucite, teoriile cele maĭ absurde sunt elementele, cu care adapă eĭ orgoliul și fanatismul Maghiarilor. Astfel acest Réthy, faimos, se încercase odată să tăgăduiască *latinitatea* chiar a Românilor. El a primit un modest respuns, într'o mică broșură a protosinceluluĭ din Arad *Iosif Goldiș*, intitulată *Latinitatea poporuluĭ român*. După apariția acesteĭ broșurĭ, cavalerul Réty adresează autoruluĭ o scrisoare, în care declară că *să simte învins* și făgăduia solemn, că nu va maĭ tăgădui latinitatea noastră. Această scrisoare e publicată în aceiașĭ broșură a D-luĭ Goldiș. Academia română a și numit pe D. Goldiș membru corespondent al eĭ, în urma acestuĭ succes, de și el este repurtat numaĭ contra unuĭ *proletar literar*. Trecênd apoĭ la partea a doua a memoriuluĭ românesc *examinează*—zic eĭ—diferitele ramurĭ ale viețiĭ publice maghiare.

Memoriul românesc examinează—succint—în adevěr administrațiunea maghiară, biserica și școala, viața politică și culturală a Românilor de peste munțĭ. In toate aceste ramurĭ ale viețiĭ publice din Ungaria eĭ aŭ dat dovezĭ pipăite pentru justificarea învinovățirilor lor.

Era dar datoria Maghiarilor de a sdrobi acele dovezĭ. Maghiariĭ nu vor să știe de aceasta. După ce n'aŭ putut să le zdrobească cu focul—eĭ arseseră pe piețele publice din Budapesta și Cluj memoriul românesc—nu s'aŭ maĭ încercat să le sdrobească *prin fapte*. Eĭ eludează decĭ cestiunea, căcĭ n'aŭ ce face alt-ceva maĭ bun.

In adevěr sistemul lor de a combate faptele citate de memoriul românesc consistă în *a desvolta* legea de naționalitate din 1868. Legea e liberală până la un oare care punct și ea—aplicată în sinceritate—ar mulțumi oare cum pe Românĭ. De aceea trecênd peste toate învinovățirile memoriuluĭ românesc, eĭ apelează la lege și zic: Româniĭ pot ocupa funcțiunĭ publice, limba română e admisă în toate ramurile administrative și judiciare, biserica română este autonomă, în școalele române care progresează uimitor limba română înflorește. Româniĭ progresează și pe terenul economic: în scurt timp eĭ aŭ înființat peste 30 de băncĭ de împrumut, limba lor administrativă este limba română ect. etc. Numaĭ la două puncte de acuzațiune rěspund eĭ. Dar rěspunsul acesta te îngrijește. Te pune în uimire cu câtă temeritate susțin eĭ dispozițiunile cele maĭ arbitrare, maĭ reacționare ale guvernuluĭ ungar.

Aŭ fost învinovățițĭ că sufocă vocea poporuluĭ românesc, ucizênd presa, singurul lor mijloc de a cere dreptate. S'a citat casul cu transferarea curțeĭ cu juratĭ din Sibiŭ la Cluj, într'un oraș maghiar, unde șovinismul a întrecut orĭ ce închipuire. Eĭ bine iacă cum rěspund Maghiariĭ:

„Curtea cu jurațĭ a fost în adevěr transferată de la Sibiu la Cluj. Iacă pentru ce. In curs de 10 anĭ nicĭ improcesuatoriĭ maghiarĭ, nicĭ statul n'aŭ câștigat nicĭ o dată nicĭ un proces în fața Curțeĭ cu jurațĭ din Sibiu. *Justiția s'a făcut pe față complice cu agitatoriĭ iredentiștĭ*. De când însă curtea se găsește la Cluj, agitatoriĭ românĭ ca Slavicĭ orĭ Lucacĭ aŭ câștigat (?) saŭ aŭ perdut rênd pe rênd proc-sul lor".

Un străin luminat, liberal, care a citit și memoriul nostru va sta uimit în fața uneĭ îndrăznelĭ atât de marĭ. Căutând să te justificĭ de faptele de opresiune, de rea voință, de tiranie, te recunoștĭ însuțĭ cu o mândrie, care dovedește, că acest popor este simburul de disordine, de barbarie și tipul celeĭ maĭ îndrăcite reacțiunĭ. Și când ne gândim că aceste rêndurĭ sunt spuse în numele tinerimeĭ maghiare, o îngrijire mare ne cuprinde. Căcĭ aci nu maĭ e vorba de un vinovat, care 'șĭ recunoaște greșala pentru ca să fie iertat, ci de un criminal, care 'șĭ recunoaște crima, fiind-că ea este meseria luĭ!

Legea asilelor de copiĭ, ienicerismul modern, pentru dênșiĭ este „*atât de nobilă atât de sfântă, în cât ea e maĭ pe sus de orĭ ce critică*". Prin această lege „*e posibil* că mulțĭ copiĭ vor găsi ocasiune de a învěța limba maghiară" —o mărturisesc miciĭ reacționarĭ înveninațĭ.

Așa dar știm ce așteaptă pe poporul românesc de peste munțĭ: lupta *à outrance* cu Maghiariĭ. Când tineretul unuĭ popor, care se pretinde a fi fost campionul ideilor liberale în aceste părțĭ, îșĭ permite asemenea mărturisirĭ, pacea, pentru care pretind dênșiĭ a lucra, este o vorbă goală eșită din capetele unor descreerațĭ, unor dușmanĭ neîmpăcațĭ aĭ eĭ.

Pacea în gura lor însemnează rěsboiŭ pe față.

Ce maĭ însemnează atuncĭ încheerea memoriuluĭ lor, unde declară că sînt ceĭ maĭ sincerĭ doritorĭ aĭ înfrățireĭ cu Româniĭ în fața *mareluĭ pericol venit din partea panrusismuluĭ?*

Dar ce vor eĭ sa zică, când demonstrând — cum știŭ eĭ — că poporul românesc din Transilvania n'are trecut istoric, că a fost o turmă de *servĭ* tolerațĭ. mărturisesc dacă astă-zĭ sunt oamenĭ liberĭ, aceasta o datoresc numaĭ liberalizmuluĭ maghiar?

Rěspunsul îl daŭ eĭ inșișĭ. Româniĭ trebue să fie mulțumițĭ cu ce aŭ, căcĭ altcum li se va lua și aceasta. Româniĭ conform trecutuluĭ, trebue să fie *tolerațĭ numaĭ și astă-zĭ* pe pămîntul lor strěbun.

Iar toate aceste nu dovedesc intențiunĭ pacînice. Ele susțin pe față rěsboiul cu Româniĭ. Și e bine ca să știe și Europa acest lucru.

*

Peste tot memoriul maghiar este o lucrare, menită de a înăspri și maĭ mult relațiunile dintre Românĭ și Maghiarĭ. Pe de altă parte însă ea este icoana celuĭ maĭ perfect tip de perfidie omenească. Și cum Europa cultă a acoperit cu simpatiele sale memoriul românesc, suntem sigurĭ, că perfidia lor de astă-dată va fi înțeleasă de Europa în toată brutalitatea eĭ.

Ținta lor, eludând cestiunea cum a fost pusă de studențiĭ românĭ, este *înșelarea opiniuneĭ publice europene*. Aceasta a fost arma lor de căpetenie în toate timpurile contra naționalităților nemaghiare.

Denunțarea, că statul român, că elementul românesc, este germenul tutor desordinelor din aceste părțĭ se resfrînge din chiar memoriul lor asupra societățiĭ și guvernuluĭ maghiar. Nicĭ o dovadă nu aduc eĭ, ca să sprijinească denunțarea uneĭ *Românie iredente*. Aceia, că Româniĭ din Transilvania aŭ fost ceĭ care aŭ chemat la redeșteptare pe poporul românesc din Principate, nu e de cât o dovadă în sprijinul tezeĭ noastre: că în Transilvania este leagânul neamuluĭ românesc, acolo este tăria luĭ. Adevěrul este, că Maghiariĭ věd în interesul nostru pentru frațiĭ de peste munțĭ cea maĭ vie dovadă de înalta noastră înțelepciune politică.

Și în acest interes al nostru zace România iredentă. Toată lumea însă știe că România iredentă ast-fel cum o înțeleg Maghiariĭ nu există. Chiar dacă ar exista, ea n'ar fi de cât o onoare pentru noĭ; ceea-ce însă există este îngrijirea noastră mare pentru siguranța regatuluĭ român, care e ameninințat în existența sa, din cauza șovinismuluĭ maghiar. Căcĭ pe câtă vrema jăluirile celor 3 milioane de Românĭ vor rěsuna până la noĭ și strigătul nostru de alarmă va rěsuna cu tărie contra asupritorilor neamuluĭ nostru românesc. Lumină, libertate: iată ideile marĭ, în numele cărora a primit poporul românesc lupta cu Maghiariĭ, căcĭ numaĭ ele vor putea să ne întărească, să ne asigure existența noastră națională și un viitor glorios.

Pe câtă vreme însă veciniĭ noștri maghiarĭ vor stărui în tirania lor, să știe, că nimic nu ne poate încălzi inimile maĭ mult și nicĭ o luptă nu vom purta maĭ cu sinceritate, maĭ cu hotărîre, maĭ cu entuziasm, de cât lupta contra întunerecululuĭ și desordinelor tiranice.

De aceea avem satisfacțiune mare cetind memoriul maghiar. El este menit a contribui la continuarea uneĭ discuțiunĭ înaintea foruluĭ european, la care până acuma n'aŭ găsit studențiĭ noștri și cauza română de cât simpatiĭ. Ele se vor înmulți atuncĭ, când cauza noastră va fi bine cunoscută în Europa.

Și asta e motivul pentru care aplaudăm din toată inima noastră românească hotărîrea *studenților romînĭ din Transilvania și Ungaria de a rěspunde eĭ de astă-dată maghiarilor*.

Vocea lor va fi mult maĭ autorizată de cât a noastră și dacă nouă ni s'a imputat *iridentismul* din partea maghiarilor, eĭ vor putea imputa fraților noștri de peste munțĭ *trădarea patrieĭ lor*.

Un lucru însă nu va imputa fraților noștri nicĭ Europa, nicĭ istoria. Acest lucru este, *că romîniĭ din orĭ-care părțĭ ar fi eĭ nu s'aŭ făcut nicĭ odată* **trădătoriĭ limbeĭ, cultureĭ, idealuluĭ, misiuneĭ lor.**

UN LIGIST.

INFORMAȚIUNI

Atragem serioasa atențiune a D-luĭ ministru de resbel asupra articoluluĭ ce va apare în numěrul nostru de mâine sub titlul: HOȚIILE UNUĬ COLONEL și JUSTIȚIA MILITARĂ.

—※—

Băețiĭ de la *Era Nouě*, carĭ se credeaŭ boerĭ de drept divin, s'aŭ formalizat pentru că i-am pus alăturĭ cu țiganiĭ în ce privește mândria și monarchismul.

Recunoaștem că băețiĭ D-luĭ Carp aŭ și puncte de deosebire cu țiganiĭ. Aceștia, pentru a câștiga un gologan, pun ursul să joace cum îĭ cântă eĭ; pe când *mândriĭ băețĭ* junimiștĭ, pentru a ajunge la gologaniĭ bugetuluĭ, joacă după cum îĭ cântă ursul lor, Regele, în fața căruia eĭ umblă pe brâncĭ, se daŭ peste cap și fac multe alte comediĭ.

Apoĭ, țiganiĭ sunt monarchiștĭ dezinteresațĭ; pe când monarchismul băeților de la *Era nouě* e foarte lucrativ și maĭ puțin sincer de cât republicanizmul nostru.

Băețiĭ să fie decĭ cuviincioșĭ, dacă nu vor ca să le tălmăcim maĭ bine *mândria* lor.

—※—

D. P. Poni, care a fost numit ministru al instrucțiuneĭ publice în locul D-luĭ Gh. Dem. Teodorescu, a depus ierĭ jurământul la Sinaia și a sosit în Bucureștĭ.

Condoleanțele noastre nemângâiatuluĭ Ghiță Mârzescu.

—※—

Ierĭ s'a făcut la Hușĭ alegerea unuĭ deputat la colegiul al 3-lea, vacant în urma optăreĭ D-luĭ G. D. Teodorescu.

Din 496 alegătorĭ înscrișĭ, s'aŭ prezentat 338.

D. *Radu R. Rossetti*, candidat Telemanist, a întrunit 334 voturĭ. 4 buletine aŭ fost anulate.

D. G. Panu, candidat democrat, a fost silit să'șĭ retragă candidatura.

—※—

D. Vernescu, ministru de finance, a sosit ierĭ dimineața din Moluova de sus, și va pleca în astă-seară cu D-na Vernescu direct la Karlsbad.

—※—

Din Bălțăteștĭ ni se scrie că numěrul visitatorilor este așa de mare acolo, în cât nu se maĭ găsesc case de locuit nicĭ chiar în sat, și lumea nu încetează de a veni încă.

—※—

In monastirea Agapia, în Văratec și în monastirea Neamțu, numěrul visitatorilor este de asemenea cu mult maĭ mare de cât în aniĭ ceĭ-l'alțĭ.

—※—

D-l G. Vernescu, ministrul Financelor, a sosit Sâmbătă în Botoșanĭ venind de la moșia sa Răpiceniĭ. D-sa a descins la D-l Prefect Cerchez, cumnatul D-luĭ Enacovicĭ.

Corespondentul nostru ne scrie că vernescaniĭ jubilează și unul câte unul se duc ca să șĭ arate *nemărginitul devotament* către stăpân. Printre ceĭ dintâiŭ a fost și primarul de Botoșanĭ D-l I. Buzdugan.

—※—

Am dori să știm dacă cu știrea și consimțimêntul D-luĭ ministru al cultelor maica de la arhondaricul monastireĭ Agapia spune visitatorilor acestuĭ sfânt locaș, că nu pot fi tolerațĭ să doarmă de cât o singură noapte la arhondaric și n'aŭ drept de cât la o sigură masă.

Noĭ știam că o dispoziție maĭ veche obligă pe sfintele maice, să fie maĭ îngăduitoare cu strěiniĭ. Orĭ poate să face vre-o deosebire între visitatorĭ? Visitatorul căruia i s'a mărginit așa de mult timpul de ședere se dusese acolo *cu familia*. Se urmează tot așa și cu ceĭ ce se duc singurĭ?

Am dori ca měsura să lovească deopotrivă pe toțĭ și D-l ministru s'o afișeze spre știința generală.

—※—

Ierĭ a avut loc la grădina de dare la semn (Schisstat) serbarea clubuluĭ muncitorilor în favoarea brutărieĭ cooperative.

Asistență numeroasă, animație mare și rezultat bănesc mulțămitor.

—※—

Societatea *Fortuna* șĭ-a serbat Sâmbătă sființirea drapeluluĭ și apoĭ a plecat la Vila Manolescu unde s'a dat o serbare.

—※—

D-na Zoe Bengescu, născută Rosetti, ale căreĭ zile eraŭ, sunt câte-va sěptămânĭ, numěrate, a intrat în convalescență, grație căutăreĭ eminentuluĭ medic Dr. Schachmann. Bolnava va pleca în curând pentru a urma o cură la o stațiune balneară din strěinătate.

Cu tratamentul urmat de D-na Bengescu, D-rul Schachmann și-a câștigat de drept un loc între somitățile corpuluĭ medical bucureștean.

—※—

Anunțăm căsătoria D-luĭ Dimitrie Teodorescu cu D-șoara Maria Ioneanu, care a avut loc ierĭ la biserica Sf. Gheorghe Noŭ, și urăm tinereĭ perechĭ toate fericirile.

—※—

A apărut la Focșanĭ *Răzvrătirea*, organ comunist-anarchist.

Iĭ urăm moarte grabnică.

—※—

Administrația ziaruluĭ *Bucarèst* ne roagă a publica avisul urmětor:

Fără a maĭ intra în amănunte esplicative, suntem din nenorocire nevoițĭ a preveni publicul și în special acela din Moldova de sus că D. Laurènt Canano n'are nicĭ o calitate d'a face abonamente pentru acest ziar, și încă maĭ puțin d'a face încasărĭ și administrația ziaruluĭ declină orĭ ce obligație resultând din operațiile făcute de sus numitul Domn.

STIRI TELEGRAFICE

TROMSOE, 21 Iulie.—Vaporul „Amely" care duce misiunea științifică la Spitzberg a sosit în timpul diminețiĭ; el va pleca probabil marțĭ.

PARIS, 21 Iulie.—Generalul Japy, republican, a fost ales senator al Belfortuluĭ.

PARIS, 21 Iulie. — D-nu Ribot a fost informat în mod oficial că Regele Alexandru al Serbieĭ va sosi incognito la Paris pe la 13 August și că va petrece acolo vr'o 15 zile.

SERBURG, 21 Iulie.—Primirea făcută la Primăria marinarilor rușĭ, grecĭ și americanĭ a fost foarte cordială; primarul, le-a urat bună-venire; a vorbit de primirea făcută escadreĭ franceze la Kronstadt, primire care întărește amiciția franco-rusească. Comandantul încrucișătoruluĭ rusesc *Amiral Korniloff* a mulțumit; el a adăogat că la întoarcere escadra franceză va zice care este simpatia Rusieĭ pentru Francia.

Prefectul a băut pentru uniunea națiunilor francese, grece și americane.

La banchetul care s'a dat apoĭ deputatul Cabart Dauneille a exprimat speranța că într'un resbel apropiat rușiĭ și franceziĭ se vor sprijini mutualminte și într'un mod frățesc.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĚRUL"

ARSÈNE HOUSSAYE

LACRIMILE JEANEI

Așa merge lumea. (11)

D-șoara d'Armaillac se întoarse la mama sa; erau patru ore când sună la ușa departamentuluĭ sěu.

— Ah! D-șoară, îĭ zise camerista deschizînd ușa; dacă a-țĭ ști cum a plâns Doamna și ce fericită va fi când vě va vedea:

In adevěr, abia pronunță aceste cuvinte și D-mna d'Armaillac se repezi ca o nebună în fața ficeĭ sale.

— Tu eșșĭ? strigă ea cu veselie: și o îmbrățișă, dojenind-o. Ah! scumpa mea Jeană, eu sunt vinovată! Prea te siliam să te căsătoreștĭ, fără voia ta! De acum înainte, n'am să 'țĭ maĭ pun cuțitul la gât.

Jeana îmbrățișă și ea pe mama sa, asigurând că micele eĭ răutățĭ nu'ĭ puteau zdrobi amorul filial.

— Tu știĭ, adăoga mama, eu pun toate în extreme.

Se vorbește atât de mult de sinucidorĭ în ziare, că îmĭ închipuiam că tu aveaĭ intențiunea.... Ah! așĭ fi murit!

Apoĭ reluă:

— Dar ce-aĭ făcut toată ziua și unde aĭ fost!

Jeana n'avea obiceiul să mintă. Se roși puțin; se gândea să născocească o poveste. Spuse mumeĭ sale că a făcut o vizită uneĭ prietene.

— Ițĭ voiŭ spune altă dată ce-am făcut l'această vizită. Dar tu ce-aĭ făcut?

— Eu te-așteptam să dejunăm, fără să înțeleg pentru ce plecaseșĭ. Dupe aceia am mâncat singură, apoĭ am ieșit în trăsură să te caut. Am fost la D-mna de Tramont, la prietena ta Angela, la ducesă....

In acel moment, se auzĭ sunând. D-mna de Tramont intră cu zgomot ca de obiceiŭ.

— Ah! amicele mele, ce mulțime numeroasă, pe malul laculuĭ! O sumă de oamenĭ trebuie să umble pe acolo, fără să fie invitațĭ. E un scandal!.. Inchipuiți-vě că în această mulțime m'am întâlnit cu D-șoara Margareta Aumont, metresa amiculuĭ nostru Briançon.

— E plăcută? întrebă Jeana cu aierul distrat.

— Foarte plăcută! Iată pentru ce i s'a iartă luĭ Briançon pasiunea ce-o are pentru ea.

Jeana care avea teamă să dejuneze singură cu mama sa, opri pe D-mna de Tramont.

Dejunul fu vesel, pentru că D-mna de Tramont îl înveselea cu spiritul eĭ.

La nouě ore ea plecă cu Jeana spunând D-mneĭ d'Armaillac că va înapoia pe fica eĭ înainte de cinspre-zece ore și jumětate.

D-mna de Tramont voia ca Jeana să servească ceaiul la ea. Era acolo o adunare de 3—4 amice intime și poate un prinț rus, care umbla dupe însurătoare.

D-șoara d'Armaillac acumpaniă deci pe D-mna de Tramont. Mama eĭ rămase acasă. Ea nu mergea în lume de cât la ocaziunĭ marĭ.

Prințul rus încercă să facă puțină curte Jeaneĭ, dar ea nu se gândea de cât la D-l de Briançon. Ce face el? Unde este el? Se gândește la mine?

In momentul când servea ceaiul cu o grație mândră, se anunță D-l de Briançon.

— Eram sigur că veĭ veni astă seară, zise D-mna de Tramon, zărindu'l.

— Pentru ce?

— Prin forța afinităților sau a magnetismuluĭ: D-șoara d'Armaillac fiind aicĭ, D-ta nu puteaĭ fi în altă parte.

Marțial se gândi atuncĭ dacă nu cumva Jeana confesase puțin D-mneĭ de Tramont.

— Ah! ce fericită sunt că te revěd. zise Jeana luĭ Marțial.

Știĭ la cine mă gândeam, îl întrebă ea.

— Cine știe! poate la mine!

— Inchipuește-țĭ că toată lumea, de când mě știe metresa D-tale, mě salută cu respect.

— Lumea e plină de asemenea lucrurĭ. Dar crezĭ că eștĭ maĭ puțină demna de admirație de cât cele maĭ multe femeĭ adultere, care strălucesc în cele maĭ frumoase saloane?

— Cred că sunt demnă de pietate ca și aceste femeĭ. Dar aceia ce mě descoperă este că dacă lumea mě stimează nu maĭ mě stimez eŭ.. Dacă nu te-așĭ iubi, m'așĭ privi cu oroare.

— Tu știĭ că te ador, că n'am iubit și că nu voiŭ iubi de cât pe tine!

Marțial vorbea cu sinceritate. Această întâlnire neașteptată îl înduioșase, Aierele amoroase ale prințuluĭ rus îl făceau gelos. Și apoĭ, Jeana era așa de frumoasă! așa de mândră! Nu era aceasta o victorie strălucită? El savura misterios fericirea sa.

In acest timp însă Jeana vorbi luĭ Marțial despre metresa luĭ Margareta Aumont.

D-mna de Tramont privi atuncĭ către Jeana și îșĭ zise în sine:

— Ce lucrurĭ și-o fi vorbit?

Ce palidă e Jeana!

X

Abizul amoruluĭ.

Ișĭ luară adio, ca și cum nu se vor maĭ revedea multă vreme, de și erau sigurĭ că se vor revedea a doua-zi de dimineață.

D-ra d'Armaillac rěmase îndată singură cu D-na de Tramont care o povățuia să nu se ia după înșelăciunele frumosuluĭ Marțial.

Vezi, scumpa mea, prințul rus ține cu voi, voi sunteți născute princese, trebue ca din această parte să batem cu eventaiul, acești domnĭ nu cred că fac căsătorie cu o persoană de condițiune inferioară, când se căsătoresc cu comedience; martur principile Koutchoubey, care a dat numele seŭ frumoasei Alix Bressant. Este destul de natural ca acesta să se căsătorească cu o fată ca voi.

Jeana se apropiă de foc ca și cum ar fi simțit pe umeriĭ eĭ zăpada Rusieĭ.

Prințul e încântător zise ea. dar nu voesc să mě espatriez.

E! scumpa mea, adevărata patrie a Rușilor e Parisul; intreabă pe Basilovski pentru-ce are museul seŭ pe strada Blanche...

Nimenĭ nu scapă de ursita sa. Eu n'am pretențiunea de a avea o stea, dar cred că am aface bine, voi fi silită să ascult la cea ce e scris sus.

Ia seama! acesta e rezonul insolenților cari se se supun curentuluĭ viețiĭ.

Cu aceste ideĭ, cine-va se lasă a fi răpit zicând:

Este scris sus!

(Va urma)

MARCEL PRÈVOST

SCRISORÎ DE FEMEÎ

GRAȚIE!

(D-na Dufresne către D. Iacob de Lalaube)

Dumnezeule! cât m'am codit, D-nule Iacob, până să iaŭ condeiul ca să'țî scriŭ! Câte scrisorî am început și pe urmă le-am rupt, maî 'nainte d'a scrie pe aceasta, pe care sigur că nu am s'o sfîrșesc... Maî întâî, trebue să'țî spun, că fac greșelî de ortografie, ba chiar și de limbă... Ș'apoî, D-ta mĕ intimidezî așa de mult, D-le Iacob! Când te uițî la mine cu ochiî D-tale marî (sunt prea frumoșî ochiî D-tale!) nu maî știŭ ce spun, nu maî cuget: sunt fericită că mĕ aflu lêngă D-ta, și cu toate acestea așî voi să fug, să m'ascund într'un colț, unde să nu mĕ vezî.

Te rog să nu rîzî de mine când veî citi scrisoarea asta.

Vezî d-ta, D-nule Iacob, m'am gândit bine: a fost nenorocire mare pentru bărbatul meŭ, pentru bietul meŭ Ludovic, și chiar pentru mine, că v'ațî întâlnit amândoî la Calais în cele 13 zile. Acolo, nu aveaî cu cine altul să vorbeștî de cât numaî cu dînsul; el e așa de bun, așa de complezant, și te admiră foarte mult! Nu se putea să nu vĕ împrietinițî! Ș'apoî, nu'î așa că sub-locotenențiî din armata teritorială sunt toțî de aceiașî condiție în timpul serviciuluî? Dar când se sfîrșesc cele 13 zile, când fie-care își reia viața luî civilă, bagă de seamă că nu maî e din aceiașî societate, că nu are aceiașî avere, ș. a...

O! eŭ sunt o prostuță, însă am vĕzut bine că te-a surprins poziția noastră modestă, când aî venit să prânzeștî la noî, întâia oară. Noî însă făcuserăm cum putuserăm maî bine: de opt zile vorbeam mereŭ numaî despre prânzul acela, cu Ludovic. Atât numaî că nu puteam să ne schimbăm apartamentul, mobilele, slujuica, bine înțeles. Și Ludovic nu are de cât patru miî de francî la minister, știî bine.

Să mĕ crezî că am suferit mult în seara aceïa. Mi se părea că dupe ce veî pleca de la noî o să rîzî de Ludovic și de mine și de apartament și de slujnică. Tot așa își închipuia și Ludovic; nu cutezam să ne-o spunem; numaî ne gândeam. „S'a plictisit D. Iacob la noî; ne-a judecat oamenî prea micî, el care e în toate zilele cu ambasadoriî!... N'are să maî vie pe la noî!“

Din potrivă, D-ta aî venit și chiar aî venit de multe-orî... Ne-a părut foarte bine, ne-am bucurat, și Ludovic și eŭ Ludovic maî întâî, fiind-că la început, eram așa de intimidată de D-ta, în cât îmî făcea rĕŭ... Dar pe urmă, după ce m'am maî obișnuit, mi se pare că tocmaî mie îmî făceaŭ maî multă plecere vizitele D-tale.

Nu puteam să pricep cum D-ta, care te ducî în lume, care te ducî la Pădurea Buloniel, care eștî prietin cu atâtea femeî spirituale, învățate, frumoase. consimțiaî să pierzî ceasurî întregî după amiază lêngă mine, care sunt așa de proastă, așa de puțin elegantă... Intr'o zi, când 'mî-aî luat mâna, când 'mî-aî spus lucrurî dulcî, — că sunt frumoasă, că te gândeștî la mine, că mĕ iubeștî — am crezut într'adevĕr că visez și visul meŭ era așa de frumos în cât n'aș fi vrut să mĕ deștept nicî-odată... Imî vorbeaî așa de drag! Ziceaî că mĕ respectezî, că știî bine că sunt femee cinstită; că pentru nimic în lume nu aî voi să mĕ facî să cad, și că iubeștî prea mult pe Ludovic pentru ca să'î pierzî onoarea. Imî cereaî însă să'țî daŭ voe să mĕ iubeștî... Cum te-aș fi refuzat? Credeam că era cu putință așa lucru, adică să fim cu minte amândoî, fiind-că amândoî iubeam mult pe Ludovic.

Și, binișor, fără să mĕ sileștî, aî dobândit de la mine aceia ce n'așî fi dat nicî-odată, în ajunul zileî când dam... Ah! cât de bine cunoștî femeile, D-le Iacob. In mâinile D-tale simț că nu maî sunt eŭ: sunt un biet lucrișor fără voință; când nu maî eștî lângă mine sunt nebună de remușcare...

Maî am eŭ dreptul să zic că sunt femee cinstită? Mi se pare că nu, într'atât de vinovată mĕ judec; însă cel puțin n'am sevîrșit greșala din urmă, aceia după care mi se pare că n'așî maî cuteza să mĕ uit în ochiî luî Ludovic. Și acum vreaŭ să te rog să mĕ crutî, să nu mĕ desonorezî de tot...

Nu trebue să maî viî să mĕ vezî, D-le Iacob, vezî D-ta? Sunt prea amorezată de D-ta; nu maî am putere; și simț că așî fi a D-tale acum, orî-când aî încerca... Și ar fi așa de rĕŭ! Bietul meŭ Ludovic mĕ iubește așa de mult, te iubește și el foarte mult! Ce sunt eŭ pentru un bărbat ca D-ta? Un capriciŭ, o fantezie la care nu țin mult, pe când eŭ sunt totul pentru Ludovic care nu are pe cine să iubească, de cât numaî pe mine.

Chiar de n'ar ști el nicî-odată, tot așî muri de mâhnirea că l'am înșelat; și dacă ar ști el adevĕrul, ar muri el, de sigur, — și numaî noî l'am omorî.

Ș'apoî, ascultă-mĕ, D-le Iacob: în momentul acesta aî puțin gust pentru mine, cred; însă gustul acesta o să'țî treacă repede pe urmă, sunt sigură; o să mĕ lașî și eŭ o să sufer.

Damele marî pe carî le iubeștî, te țin lêngă ele fiind-că sunt elegante, fiindcă vorbesc frumos, fiind-că știŭ tot felul de mângâerî, mi s'a spus, pe carî eŭ nu le-am învĕțat... Eŭ sunt o prostuță care, sunt sigură, nu știŭ nicî macar să te sărut cum aî voi — care nu știŭ alt de cât să te iubesc...

Ce plăcere aî avea cu mine?

Știî D-ta ce'mî zic eŭ, noaptea, când nu dorm, și când mĕ gândesc la ce'mî spuî? Imî zic: „D. Iacob nu mĕ iubește adevĕrat; însă, fiind-că mĕ înpotrivesc luî ceva maî mult de cât cele-l'alte femeî pe carî le-a curtat, îndată ce mĕ va avea și pe mine, o să fie mulțumit. Mĕ vrea numaî din amor propriŭ.“

Ideia că D-ta mĕ voieștî, pentru asta îmî dă puterea să mĕ înpotrivesc, să'țî scriŭ azî.

Eî bine! Dacă din amor-propriŭ mĕ voieștî, fiî mulțumit: nu e ca și cum țî-aș fi aparținut, de vreme ce eŭ îțî cer grație, azî, și de vreme ce onoarea mea stă în mâinile D-tale? Cruță-mĕ, D-le Iacob, cruță-mĕ... O să fiî tot iubit și așa, și tot fericit: noî, Ludovic și eŭ, nu avem de cât o mică fericire a noastră, care vine de acolo, că ne iubim. Gândește-te ce rĕŭ ar fi ca s'o nimiceștî și fă ce'țî cer.

O s'o facî, sunt sigură, fiind-că eștî foarte leal și prea bun.

Numaî d'un lucru mĕ tem, să țî'l spun, dacă făgăduieștî să nu rîzî de mine: îmî e teamă că tot mĕ iubeștî puțin și că o să te coste mult dacă n'o să mĕ maî vezî!... Oh! să nu rîzî de mine, scumpe prietine! Mâhnirea ce'țî pricinuesc eŭ mĕ doare pe mine chiar maî mult; însă nu pot face alt-ceva de cât să'țî cer ertare, suferind chiar eŭ prea mult... Te rog însă ca să nu uițî pe biata D-tale prietină, să păstrezî o suvenire bună despre dînsa: ea te iubea mult, ar fi dorit bucuros să fie a D-tale și are să se gândească la D-ta multă vreme, multă vreme încă după ce o veî fi uitat.....

* * *

EVREIÎ

WASINGTON, 19 Iulie. — Secretarul rĕspunzênd uneî petițiunî a ovreilor americanî în privința emigrăriî ovreilor rușî, a declarat că emigrarea săracilor este contrarie legeî.

LEMBERG, 19 Iulie. — După gazeta „Lwoska“, autoritățile din Galiția aŭ primit ordinul de a preveni pe persoanele carî ar cere pașapoarte pentru România, că după o circulară recentă a guvernuluî român se pretinde viza autorităților consulare saŭ diplomatice române, cu scopul de a împedica emigrarea săracilor în România.

PETERSBURG, 19 Iulie. — *Novoïe-Vremia* anunță că copiiî ovreilor strĕinî, carî nu aŭ dreptul să domicilieze în Rusia, nu vor fi primițî în școlile superioare colegiurî saŭ licee cu începere de la toamna anuluî 1891.

DIN CURTEA DE ARGES

Linia ferată Pitești-Curtea-de-Argeș, se lucrează cu activitate. Traseul de pĕmênt este aproape gata, mulțumită silințelor D-lor inginerî Radovicî și Greculescu. Peste un an, cel mult și orașul nostru va avea această cale ferată, atât de mult dorită, și pe urma căreia maî toțî politicianiî din județ și-aŭ căpătat mandatul de reprezentant, fără a face nimic.

Exproprierile făcute aŭ nemulțumit pe mulțî, fiind foarte puțin plătițî față cu alțiî, carî aŭ profitat de aceste exproprierî spre a-șî umple buzunarele.

* * *

Cele treî liniî de joncțiune ale statuluî nostru cu cel Maghiar, admise de delegațiî noștri și votate de Corpurile legiuitoare, aŭ și început a fi studiate.

Una din aceste liniî, care este hotărîtă a avea joncțiunea pe la Rîu-Vaduluî-Turnu-Roșu, va pleca direct din orașul nostru, urmând direcțiunea Valea-Danuluî-Vernescî, Suici-Robaia, Jiblea-Călimănesci, și apoî prin județul Vâlcea direct la frontieră.

Studiele aŭ și început. D. inginer Danielescu este deja la 15 km. cu mĕsurarea.

Dupe cât sunt informat, această linie va avea două tunelurî lungî de 3 km. între Valea Danuluî-Vernesci, Suici-Robaia.

Părerea multora este, că ar fi mult maî puțin costisitoare, maî avantagioasă și maî scurtă dacă ar merge prin județul nostru unde terenul este maî favorabil.

Zilele trecute a fost și D. inginer-șef al lucrărilor noî, D. Râmniceanu, care aud că studiază pe unde anume ar prezenta maî multe avantaje această linie de o mare importanță comercială și strategică.

* * *

Cu ocaziunea vereî, în orașul nostru avem puținî sreinî venițî.

Printre dênșiî observăm: Familia Al. Odobescu, D-niî inginerî Radovicî, Brătianu, Greculescu, Danielescu, D-niî V. Vasilescu, I. Ionescu, etc.

Mulțî se plâng din cauza nemulțumireî ce întâmpină cu băile, unde nu s'a făcut nicî măcar un hambar la rîŭ, și frumoasa grădină „Zăvoiul“ este azî, un loc de întâlnire al gâștelor, cailor, porcilor, etc., grație D-luî Primar, care a dat-o drept recompensă la câțî-va votanțî aî sĕî, spre a o transforma în obor de porcî.

* * *

Comuna este condusă de primarul S. Nanoescu fost sub-prefect al plășeî Argeș, unde s'a ilustrat printr'o nepricepere patentată. Și azî când întrebî câte un biet țĕran care a putut a'l cunoaște când era mare sub-prefect, nu se oprește a nu-țî spune din isprăvile sale. Chiar ziarele, aŭ avut multe de înregistrat despre acest noŭ primar atât de stângacî ca sub-prefect.

Un lucru însă aŭ mirat pe mulțî, cum dênsul s'a lipsit de o leafă bunicică, însoțită de.... avantajele care le avea, spre a solicita de la votul cetățenilor ingrata slujbă de primar, remunerată numaî cu 150 leî, și aceasta numaî în urma silințelor depuse de dênsul, de oare-ce foștiî primarî nicî nu primeaŭ leafă, trecênd-o în folosul comuneî, alțiî aŭ luat numaî câte 50 leî.

Lucrul însă nu este greŭ de esplicat. Profitând de guvernul junimist, și vĕzând că numaî de subprefect nu face, a crezut — și cu drept cuvânt — că cel întâiŭ noŭ prefect, nu poate de cât aî cere demisiunea, lucru foarte probabil față cu nepriceperea sa. Apoî interesele sale din oraș, în deosebî acum cu calea ferată, ambițiunea sa cea mare l'aŭ făcut a da morțiș spre primărie, ca spre o vacă lăptoasă. Inconjurat de un consiliŭ care numaî onoare nu face orașuluî, căcî toțî aproape nu valorează nimic nicî ca moral nicî ca material, și aleșî prin surprindere de *locuitoriî mărginașî care toțî sunt țĕranî*, prin promisiunile cele maî marî, că le vor da pădurea orașuluî la toțî, le va scoate pe fostul secretar etc., înfine că sub domnia sa va curge lapte și miere. Cetățeniî vĕzênd curentul și neputându-se înțelege, aŭ făcut cu toțî gol la alegerî, ast-fel că numaî lipseî lor de tact, suportăm azî pe acest primar care duce comuna spre prăpastie.

Să lăsăm toate promisiunile, căcî toate aŭ rĕmas, nimic n'a făcut din ce a promis.

Secretarul azî este maî tare ca în totd'auna. Ca și sub foștiî primarî, dânsul este totul, el conduce pe toțî, par'că este un făcut ca alt secretar să nu se maî găsească. D-ne ferește când ar muri, trebue comuna să dea faliment de secretar, căcî nicăierî nu se maî găsește un altul ca dânsul.

Ceva maî mult. Sub D-l Sache, i-a dat moșia sa Râpa cu brazî pentru suhat de măcelărie, și azî este măcelar împreună cu doî consilierî, Gr. Popescu și Gr. Chiriță, carî după ce termin cu vânzarea carneî, sumet șorțurile și cu cuțitele la brâŭ, fac inspecție la brutarî care sunt alăturî cu maghernițele și le confiscă pâinea maî pe fie ce zi.

Dar D-lor cine le face inspecție, căcî aŭ făcut carnea monopol, și încă nicî pe aceia nu o tae de ajuns.

Intrebăm pe D-l Prefect căruia i s'a reclamat când a fost aci în Argeș, cum se esplică că după lege consilieriî nu pot fi și măcelarî aî comuneî, cu contract, nu crede dânsul că acest consiliŭ de fapt nu poate aceasta, fiind cu totul contrar legeî comunale?

Cum va conduce interesele comuneî aceștî oamenî carî din primărie aŭ făcut o tarabă de măcelărie.

Printre consilierî zărim și pe D-l I. Vălsănescu ajutor de primar, lucru care ne miră în deosebi.

Dânsul care 12 anî a fost sub liberalî a suferit chiar multe, dânsul care era la cuțite cu actualuî sĕŭ stăpân, cum se schimbă așa de iute la față, și azî este maî conservator de cât singurul conservator Nanoescu?

Sub părinteasca (?!) D-lor îngrijire orașul a decăzut, acum vara, nu s'a făcut nicî un umbrar la râŭ pentru băî, fosta grădină „Zăvoiul“ este dată jafuluî, astfel că a devenit ciair de gâște și de porcî, țî-e scârbă să te maî ducî la baie neavând unde să te repausezî.

Streiniî nu găsesc nicî o mulțumire, nicî o distracție, primarul își vede de interesele sale, și de ranchiunurile personale, împreună cu polițaiul sĕŭ, un sbir care este pus numaî pe bătaie.

Procesele de contravenție curg zilnic pe capul cetățenilor, oameniî sunt arestațî fără nicî o vină și insultat de acest om, care nu merită nicî disprețul celuî maî de rĕnd.

*

Comerciantul Tudose Constantinescu, pentru că a reclamat pentru un cioban al sĕŭ cere a fost închis, chiar din ușa prăvălieî, a fost arestat la moment și ținut în carcera primărieî maî bine de 2 ore.

Intrebăm pe D-l Procuror, căruia i s'a telegrafiat cazul, cum tolerează acestuî slujbaș, care după lege n'are nicî o putere, nefiind de cât un simplu comisar comunal, de arestează lumea după plac?

Unde ne aflăm, și de când viața cetățenilor este pusă la discreția celuî maî de rând dintre slujbașiî primaruluî care tolerează și încurajază toate?

Prea de tot. Par'că este un făcut să mergem din rĕŭ în maî rĕŭ. Râd streiniî de noî D-le Primar, vĕzând proasta stare în care se găsește orașul sub conducerea D-voastră, *nimic, dar absolut nimic n'ațî făcut*, și vă provoc a'mî arăta măcar o piatră pusă de D-v., dar nicî atât, D-voastră ațî stricat ceea ce a muncit și a făcut alțiî maî destoinicî.

Vom maî reveni **Gis.**

CONGRESUL LUCRATORILOR

MILAN, 21 Iulie. — Azî s'a deschis congresul lucrător național preparator aceluia de la Bruxelles, 250 de delegațî eraŭ de față, sunt 400 de adesiunî. S'a început discuța asupra oportunitățeî de a cere o legalizare defensivă în favoarea lucrătorilor. Anarhiștiî s'aŭ opus.

Memoriul studenților români și italienii

Scrisoarea aociațiuneî universitare din Turin

Turin, 13 Aprilie 1891

Iubiți Confrați,

Am primit frumosul vostru memoriŭ privitor la situațiunea Românilor din Transilvania și Ungaria. Vĕ mulțumim din toată inima noastră pentru expresiunile gentile, ce ni le adresațî, și noî vĕ asigurăm că vom citi și că vom medita cu cea maî mare atențiune asupra tuturor faptelor pe care le expunețî într'o formă prea atrăgătoare. Dar vĕ facem făgăduiala solemnă, că vom lucra cu tot interesul, pe care îl poate deștepta în noî originea comună și afinitatea de rasă pentru ca justele și sfintele voastre aspirațiunî să fie deplin satisfăcute. Vĕ mulțumim maî ales de atențiunea măgulitoare, ce ațî avut pentru noî crezând că vom fi utilî cauzeî voastre, făcându-ne cunoscute sforțările marî, pe care le facețî, pentru ridicarea și întărirea naționalitățeî române în Orient.

Primițî, vĕ rugăm, salutările cele maî viî ale fraților voștri.

Președinte, **N. E. Clicero**

Secretar, *E. Cossino*

* * *

Roma, 30 Iunie 1891

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE
Divisiunea I, No. 148.

Biblioteca acestuî minister a primit exemplărele din memoriul studenților universitarî românî, pe care D-v. scumpul meŭ Domn, a-țî avut gentileța de ale trimite în urma expreseî dorințe a autorilor.

Un exemplar din aceste opuscule, în diferitele sale limbî, va fi conservat în bibliotecă, în usul celor iubitorî de studiŭ, cele-l'alte voiŭ căuta a le distribui bibliotecelor guvernative ale acesteî urbe fericite.

Vĕ rog, scumpul meŭ Domn, a arĕta sentimentele de mulțumire ale inimeî mele Comitetuluî studenților din Bucureștî, atât de binemeritat pentru patria sa prin aceasta a luî publicațiune, precum și urările mele cele maî sincere pentru prosperitatea și mărirea Românieî, prin sânge, tradițiune și istorie soră cu Italia.

Și mulțumindu-vĕ în particular D-voastră, pentru gentilele cuvinte ale scrisoreî D-voastră, vĕ rog a primi expresiunea considerațiuneî și respectuluî meŭ.

Director prof., **B. E. Maineri**

ULTIME INFORMAȚII

Denunțăm D-luî ministru de rĕzboiŭ o nouă barbarie ofițerească și 'l prevenim că avem atâtea fapte adunate, în cât îl putem servi în fiecare zi, drept dessert, cu câte o bașibuzucie, comisă de bătăușiî D-sale.

Iată faptul:

In seara zileî de 19 Iulie, sublocotenentul Eliade, din regimentul 5 de călărașî cu garnizona în Ploeștî, a pus patru soldațî să ție pe sergentul de dorobanțî Moru Victor, **aflat în congediŭ medical**, *și pe alțî doî să'l bată cu trăgătorile pe pielea goală, până l-aŭ lăsat leșinat.*

Corespoudentul nostru, atras ca și alțî trecătorî, de urletele victimeî, ne dă următoarea explicație a aceste mișeliî fără seamăn:

Sergentul Moru Victor, fiind în congediu pentru caz de boală și voind a'șî prelungi biletul de voie, venise la regiment pentru aceasta. Negăsind nicî un ofițer superior, el ieșia din cazarmă spre a se duce la un birt de peste drum. In poarta cazarmeî, vede o femee, într'un costum de casă foarte incomplect. Sergentul, curios se uită la dênsa; ea începe să zbiere, să țipe și să cheme pe sub-locotenentul Eliade, **protectorul** *sĕŭ.*

Acesta venind, poruncește să-î cheme pe sergentul Moru, care nu era din regimentul sĕŭ, îl duce în dormitorul călărașilor, îî ordonă să se desbrace, pune pe un soldat să 'l ție în spate, pe alțiî de mâinî și de picioare și pe doî să-l bată cu trăgătorile până la leșin. Bătaia a durat 20 de minute, în care timp lumea se adunase la țipetele victimeî.

Cerem D-luî ministru de rĕzboiŭ să dea o dată un exemplu pedepsind fără milă pe călăiî soldaților; căcî alt-fel vom deschide noî o anchetă generală asupra bătăeî în armata română și nu știm, zĕŭ! dacă putercniciî zileî vor putea să reziste indignăreî generale, provocată de rezultatul ancheteî noastre.

La băile Pucioasa în ziua de 20 curent, a isbucnit un mare foc, consumând 9 case în timp de două ore. Când a sosit sub-prefectul focul era stins.

Lupta de azî are un articol de fond iscălit *Cato* unde vedem următoarele, vorbind despre D. P. Poni noul ministru al instrucțieî:

„*In literatura (?) noastră* nu este noŭ acest nume, de mult el este cunoscut *școlarilor (?)* și tuturor acelora care se interesează de desvoltarea *literatureî (!?)* române“.

Aceste lămurirî date asupra D-luî Poni nu sunt exacte. D. Poni a publicat eminente lucrărî științifice în chimie și fizică dar în literatură nu. Soția D-luî Poni, Doamna Ma-ilda Cugler-Poni talentata poetă, este cunoscută în literatură, iar nu D. Poni, actualul ministru al școalelor.

Aî înțeles, D-le *Cato?*

Operațiunî de cereale în portul Brăila pe ziua de 19 Iulie 1891:

Grâŭ noŭ de 58 1/4 lbr. 13,80, grâŭ noŭ de 57 1/4 lbr. 13,15, grâŭ noŭ de 57 lbr. 13,15, grâŭ noŭ de 15 3/4 lbr. 11,20; grâŭ vechiŭ de 55 3/4 lbr. 12,90, grâŭ vechiŭ de 57 57 lbr. 13,20, grâŭ vechiŭ de 58 1/4, 14,30; rapiță de 51 3/4 lbr. 17,50, rapiță de 51 3/4 lbr. 17,70, rapiță de 51 1/2 lbr. 17,70, rapiță de 52 lbr. 17,60, rapiță de 51 lbr. 17,50, rapiță de 51 1/2 17,50; colza de 52 1/4 lbr. 19, orz de 45 lbr. 6,95; porumb de 59 lbr. 10; secară de 55 lbr. 12,50.

Trăznetul a căzut azî dimineață în apropiere de abatoriu, unde a atins pe treî oamenî pârlindu'î la cap și la gât. Unul dintre eî e pârlit maî rĕŭ și este la spitalul Colțea.

D. Leo de Mattoni, fiul cel maî mare al consilieruluî imperal Heinrich de Mattoni și procuristul firmeî „Heinrich Mattoni“ s'a logodit cu D-șoara Bertha Knoll, fiica D-luî Adolf Knoll, proprietarul Fabriceî de porcelan din Fischeru, lângă Carsbad.

Felicitările noastre.

In editura Librărieî Socec & C-nie au apărut de sub tipar: **Legende Române** culese și adnotate de *V. A. Urechia* și se află de vênzare la librăria editoare și la toate librăriile din țeară. — Prețul unuî exemplar **3 leî.**

Casa de Schimb **B. MARCU** din *Strada Smârdan Nr. 15*, în fața Bănceî Naționale, spre poștă, ne comunică următoarele cursurî.

4% Renta amortisabilă	84 3/4
5% Imprumutul comunal (1883)	94—
5% Imprumutul comunal (1890)	95 1/4
5% Scris. funciare urbane	94—
5% Scris. funciare rurale	97 3/4
5% Renta amortisabilă	99 1/2
5% Scris. urbane de Iașî	85 3/4

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orşova. . .	Sâmb. 4^{80} p.m.	Lunĭ 4^{30} p.m.	Joĭ 4^{80} p.m.
« Severin . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca.	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8_{40} «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{15} «
« Gruia . . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Calafat . .	Dum. 12^{80} a.m.	Marţ. 12^{30} «	Vin. 12_{30} a.m.
« Widdin . .	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1_{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet . .	« 6^{85} «	« 6 «	« 6_{85} «
« Rahova . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia . .	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopolĭ . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Măgurele .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea .	« 12^{5} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12_{50} »
« Şiştov . . .	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1_{30} «
« Ruaciuk . .	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4_{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia .	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5_{15} «
« Olteniţa . .	« 5^{80} «	« 5^{80} «	« 5_{30} «
« Călăraşĭ (or.)	« 5^{80} «	« 5^{80} «	« 5_{80} «
« Silistria . .	« 7^{80} «	« 7^{80} «	« 7_{30} «
« Ostrov . .	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârşova . .	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiţ.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{36} «
în Brăila . . .	« 4^{80} «	« 4^{30} «	« 4^{80} «
« Galaţĭ . . .	« 5^{80} «	« 5^{30} «	« 5^{80} «

CURSE IN SUS:

Dela Galaţĭ . . .	Marţĭ 9 a.m.	Joĭ 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila . . .	« 10_{24} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Gura-Ialomiţ.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.	« 2_{20} p.m.
« Hârşova . .	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda .	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov . .	« 9 «	« 6_{44} «	« 9_{44} «
« Călăraşĭ (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Silistria . .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Olteniţa . .	Merc. 2^{80} a.m.	Vin. 2^{80} a.m.	Lunĭ 2_{30} a.m.
« Turtukaia .	« 2_{45} «	« 2_{44} «	« 2_{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	« 10^{10} «	« 10_{40} «	« 10_{40} «
« Rusciuk . .	« 11^{80} «	« 11^{80} «	« 11_{30} «
« Şiştov . . .	« 2_{45} p.m.	« 2_{45} «	« 2_{44} p.m.
« Zimnicea .	« 3_{15} «	« 3_{15} p.m.	« 3_{14} «
« Măgurele .	« 5_{40} «	« 5_{40} «	« 5_{40} «
« Nicopolĭ . .	« 5_{50} «	« 5_{50} «	« 5_{50} «
« Corabia . .	« 7_{40} «	« 7_{40} «	« 7_{40} «
« Rahova . .	« 10_{25} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Bechet . .	« 10_{40} «	« 10_{40} «	« 11_{40} «
« Lompalanca	Joĭ 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marţĭ 4 a.m.
« Widdin . .	« 6_{45} «	« 6_{45} «	« 6_{44} «
« Calafat . .	« 7^{15} «	« 7_{15} «	« 7_{14} «
« Gruia . . .	« 10 »	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{14} «
« Brsa-Palanca.	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m
în Severin . .	« 2^{30} «	« 2_{30} «	« 2_{30} «
Dela Severin . .	« 3^{80} «	« 3_{30} «	« 3_{30} «

Çursele vaporuluĭ local între Galaţĭ-Renĭ-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:

Dela Galaţĭ la Renĭ-Tulcea-Ismail: Marţĭ, Joĭ şi Duminica la 8 ore dimineaţa.

PORNIRE IN SUS:

De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galaţĭ: Mercurĭ, Vinerĭ şi Lunĭ la 8 ore dimineaţa.

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ-Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Paşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — **Accelerat,** pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Paşcanĭ 8.40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3,32 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11.37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, soseşte în Vêrciorova 8,25 s.— **Fulgerul** pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleştĭ 5.30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5.59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăseştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ - Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Şmârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din Bucurdştĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiu 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. şi 7,20 s. persoane.

Proprietar-Editor, Thoma Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.